

[[Landbrugsministeren.]

Endvidere tillod jeg mig at sige, at naar man endelig vil give Oplysninger af denne Art, skal det ikke være saadanne tilfældige Oplysninger om en kort Periode, hvor der netop paa Grund af de Herrers Udtalelser har været en stærk Efterspørgsel efter Korn. Hvis det skal være til Oplysning for Befolkningen til Bedømmelse af Berettigelsen af en Kornordning og til Bedømmelse af Kornbeholdningerne eller lignende, maa det selvfølgelig være mere vidtgaende Oplysninger. Derfor er det, jeg spørger det ærede Medlem: Hvordan kan det være, at det ærede Medlem i en saadan Redegørelse kun nævner de 3 Maaneder af Høstaaret, Januar til Marts? Er det, fordi det ærede Medlem ved, at i de 4 Maaneder af Høstaaret, der er gaaet forud, er Indførselen mindre? Er det, fordi det ærede Medlem ved, at Udførselen af Korn her fra Landet var meget større i den samme Periode, og at Merindførselen derved formindskedes i de 3 Maaneder, det ærede Medlem har nævnt? Er det, fordi det ærede Medlem ogsaa ved, at Indførselen af Fødestoffer i de 7 Maaneder er meget mindre, at han har undladt at nævne det og kun tager denne lille Periode, som det ærede Medlem selv har været med til at sætte Spekulation i ved sin Agitation for en Kornordning? Hvis det ikke er for at give et misvisende Billede, kan jeg ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem kommer med saadanne Oplysninger. Det faktiske Forhold er nemlig dette, at i de 7 Maaneder af Høstaaret, som vi har Oplysninger om, er der indført knapt $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Korn mere end Aaret i Forvejen, naar man fradrager den Merudførsel, der har været i samme Periode, men at der for Fødestoffernes Vedkommende er 1 Mill. Tdr. à 100 kg mindre Indførsel, saa den samlede Indførsel af Korn og Fødestoffer ligger over $\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. under den i Fjor. Det er det faktiske Resultat for hele Høstaaret, og det er det, som jeg synes, at det ærede Medlem, naar han vil give Oplysninger, skulde erkende i Stedet for at søge at bibringe Befolkningen en forkert Opfattelse af Situationen.

Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde være tilfreds med, at vi fik en Kornordning, der bød lignende Vilkaar som den, vi havde sidst. Det er jo muligt, at det ærede Medlem og de Interessenter, han varetager, ikke regner med et Par Kroners Forhøjelse paa Kornet. Jeg har altid haft den Opfattelse, at det, det gælder om, er, at man søger at opnaa de Goder, som man

nu mener er berettigede, og kan de ikke blive saa store, som man finder det berettiget, tager man de mindre Goder. At det ærede Medlem har den Opfattelse, at man maa sige: Alt eller intet, maa han jo om.

Saa vil jeg gerne anholde en Bemærkning af det ærede Medlem, som han fremkom med Gang paa Gang, og den gaar ud paa, at han altid siger: de korndyrkende Landmænds Interesser, de korndyrkende Landmænds Økonomi og Rentabilitet. Det er jo et helt forkert Udtryk at anvende, for de er allesammen korndyrkende Landmænd. Men de, der har Interesse for dette Forslag, er ikke alle korndyrkende Landmænd; det er kun de kornsælgende Landmænd, ikke alle de korndyrkende. Hvorfor saa bruge en saadan Udtalelse, som vildleder Befolkningen i højeste Grad? Lad os være ærlige og sige, som det er, at der er en lille Kreds af Landmænd, ikke tilnærmelsesvis Halvdelen, som er interesserede i dette Spørgsmaal, nemlig de, som er kornsælgende. Men det store Flertal, som blot er korndyrkende, har ingen Interesse i de højere Priser. For naar det ærede Medlem siger, at det gælder om at gøre Korndyrkningen rentabel, maa det ærede Medlem vide, at for langt den overvejende Del af Landbrugerne, altsaa dem, som ikke sælger Korn, har det ikke den fjerneste Betydning for Rentabiliteten af deres Bedrift, om deres eget Korn koster 10 eller 15 Kr. Det, som er afgørende for dem, er naturligvis, hvilke Priser de faar for de Varer, de sælger: Kød, Smør, Flæsk, Æg o. s. v. Derimod bliver der en Udgiftsførøgelse for dem, naar de køber Korn, fordi de køber for at kunne sælge de Varer, de har deres Indtægt ved; de har den stik modsatte Interesse. Jeg synes, at naar man vil gaa ind for en saadan Sag, kan det ikke nytte at give en vildledende Fremstilling af Sagen, som ikke kan holde og kun vil føre Befolkningen bag Lyset, hvilket dog ikke kan være Meningen.

Det ærede Medlem sagde til sidst, at han ikke kunde tænke sig, at der var noget Ultimatum fra min Side i Retning af, at en Kornordning skulde være formet nøjagtigt efter de samme Principper som sidst. Selvfølgelig kan der være Enkeltheder i den sidste Ordning, som ikke var saa rigtige, som de burde være. Jeg har aldrig givet det Udseende af, at jeg har fundet de vises Sten, men naar jeg sammenligner Forslaget her med det tidligere, saa har jeg omtalt visse Punkter, som jeg finder uheldige: den ganske urimelige